

**TERVETULOA
KASAVUOREN LUONTOPOLULLE!**

**VÄLKOMMEN
TILL KASABERGETS NATURSTIG!**

TERVETULOA KASAVUOREN LUONTOPOLULLE!

Luontopolun varrelta löytyy viisi opastetaulua jotka kertovat metsän, Kasavuoren sekä Stormossen luonnosta. Tämän lisäksi reitiltä löytyy kuusi rastitolppaa, joiden lähiympäristö esitellään tässä opasvihossa. Luontopolku kiertää pääsääntöisesti kuntorataa pitkin, mutta se poikkeaa myös ylös Kasavuorelle. Polun kiireettömään tutustumiseen voi varata noin 1,5 tuntia.

Lisätietoja Kasavuoren luontopolusta sekä luontopolkuoppaita saat kaupungin kotisivulta www.kauniainen.fi/luontopolku tai **kaupungin ympäristötoimesta puh. (09) 5056 269.**

Osa Kasavuoren luontopolusta kulkee luonnonsuoalueen läpi. Muistathan, että luonnonsuoalueella on kiellettyä:

- ◀ KASVIEN JA KASVINOSIEN OTTAMINEN JA VAHINGOITTAJINEN LUKUUN OTTAMATTA SIENIÄ JA MARJOJA
- ◀ METSÄSTYS SEKÄ ELÄINTEN HÄIRITSEMINEN JA LINTUJEN PESIEN VAHINGOITTAJINEN
- ◀ LIIKKUMINEN MOOTTORIAJONEUVOLLA
- ◀ TELTTAILU JA MUU LEIRIYTYMINEN
- ◀ KOIRIEN ULKOILUTTAMINEN
- ◀ KAIKENLAINEN MUU TOIMINTA, JOKA SAATTAA MUUTTAÄ ALUEEN MAISEMAKUVAÄ TAI VAIKUTTAÄ EPÄEDULLISESTI KASVILLISUUDEN JA ELÄIMISTÖN SÄILYMISEEN.

VÄLKOMMEN TILL KASABERGETS NATURSTIG!

Längs naturstigen finns fem temataylor som berättar om naturen i skogen, på Kasaberget samt Stormossen. Därtill finns det sex raststolpar vars närmiljö presenteras i det här separata guidehäftet. Naturstigen går huvudsakligen längs motionsslingan, men gör också en avstickare upp till Kasaberget. Det tar ca 1,5 timmar att i lugn och ro bekanta sig med naturstigen.

Tilläggsinformation och guidehäften fås från stadens webbplats www.grankulla.fi/naturstig eller **stadens miljöenhet tfn (09) 505 6269.**

En del av Kasabergets naturstig går genom ett naturskyddsområde. Du kommer väl ihåg att det i naturskyddsområden är förbjudet att:

- ◀ TA ELLER SKADA VÄXTER OCH VÄXTDELAR MED UNDANTAG AV SVAMP OCH BÄR
- ◀ IDKA JAKT, OFREDA DJUR ELLER SKADA FÅGELBON
- ◀ FÄRDAS MED MOTORFORDON
- ◀ TÄLTA ELLER SLÅ LÄGER
- ◀ RASTA HUNDAR
- ◀ VIDTA ANDRA ÅTGÄRDER SOM KAN VERKA OGYNNSAMT PÅ LANDSKAPET, NATURFÖRHÅLLANDENA I OMråDET ELLER PÅ VÄXT- OCH DJURARTERNAS FORTBESTÅND.

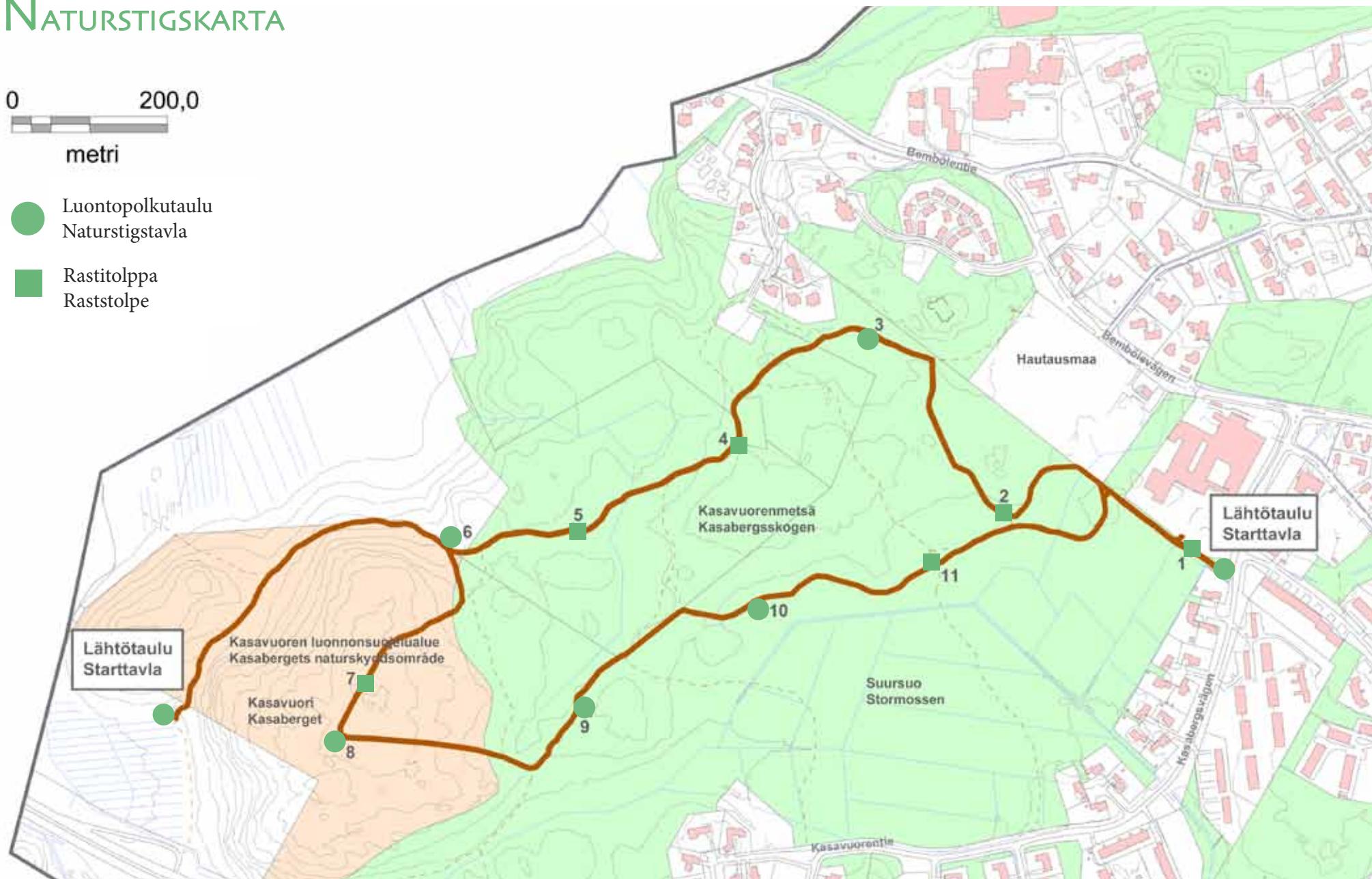

LUONTOPOLKUKARTTA NATURSTIGSKARTA

0 200,0
metri

Luontopolkutaulu
Naturstigstavla

Rastitolppa
Raststolpe

KAUPUNGIN KEUHKOT

rauduskoivu
vårbjörk
(*Betula pendula*)

Kaupungit ja taajamat rakennetaan yhä tiiviimmin ja tehokkaammin. Metsät ja puistot ovat saaneet väistyä rakentamisen tieltä samalla kun viheralueiden merkitys ihmisen hyvinvoinnille on kasvanut. Puut suodattavat ilmansaasteita ja yhteyttäessään ne tuottavat happea. Metsät toimivat kaupungin keuhkoina.

Kasavuorialueen valtапuuлajit ovat kuusi ja mänty, mutta alueella esiintyy myös lehti-puulajeja kuten pihlaja ja koivu. Moreenimaiden koivut, joiden tyvet vanhemmiten kaarnoittuvat ja oksat alkavat riippua ovat raudaskoivuja ja kutsutaan usein riippakoivuksi. Hieskoivu on rantojen ja soiden puu, toiselta nimeltään suokko.

Raudus- ja hieskoivun erottaa toisistaan myös lehdistä ja oksista. Rauduskoivun lehdet ovat kolmiomaisia ja pitkäkärkisiä ja vuosikasvaimet ovat nystermäisiä. Perinteinen sauna-aitta tehdään rauduksesta. Hieskoivun lehdet ovat muodoltaan soikeahkoja, lyhytkärkisiä ja hammastus on yksinkertainen.

STADENS LUNGOR

Städer och tätorter byggs allt tätare och effektivare. Skogar och parker har fått ge vika för bebyggelse samtidigt som grönområdena har fått allt större betydelse för människans välbefinnande. Trädna filtrerar luftföroreningar och genom assimilation producerar de syre. Skogarna fungerar som stadens lungor.

Kasabergsområdets huvudträdarter är gran och tall, men också lövträdarter som t.ex. rönn och björk är vanliga. Björkar som växer på moränmark är oftast s.k. vårtbjörkar. Gamla vårtbjörkar känns lätt igen på sin barkbeklädda stam och sina hängande grenar och kallas därför ofta för hängbjörk. Glasbjörk finner man vid stränder och på kårrmarker.

Genom att studera grenar och blad kan man skilja på vårt- och glasbjörk. Vårtbjörkens blad är trekantiga och spetsiga och årsskotten har hartsvårter. Den traditionella bastukvisten binds av vårtbjörk. Glasbjörken har ovala, kortspetsade blad med enkelsågad bladkant.

hieskoivu
glasbjörk
(*Betula pubescens*)

2

MUURAHAISET

Muurahaiset elävät isoissa, organisoituissa yhdyskunnissa joissa vilisee käytäviä ja huoneita munille, toukkile sekä koteloille. Esim. kekomuurahaisen yhdyskunta perustetaan yleensä maan alle ja sen yläpuolelle rakennetaan keko maa-aineeksiesta tai kasviosista. Varsinainen keko toimii ns. auringonsieppajana ja sen aukkojen avulla keon ja maanalaiset osan ilmastoja voidaan säädellä.

Suomen noin viidestäkymmenestä muurahaislajista viisi rakentavat kekoja. Jos kekomuurahaiset saavat elää rauhassa metsähakkuita tai muulta häirinnältä voivat isoimmat keot sisältää noin 100 000–1 miljona muurahaista. Ääritapaussessa isoissa muurahaisyhdyksissä voi elää useampia miljoonia muurahaisia satojen kekojen ns. kekovaltiossa, jota johtaa yksi tai useampi muniva kuningatar. Loput muurahaisista ovat työläisiä, jotka huolehtivat pesän ylläpidosta, puolustamisesta ja ravinnonhausta. Koiraita ja lisääntymiskykyisiä naaraita syntyy kerran vuodessa. Parveilun ja naaraiden hedelmöittämisen jälkeen koiraat kuolevat.

Ennen vanhaan oltiin sitä mieltä että elävien muurahaisten syönti alensi kuumetta ja muurahaishappoa käytettiin erilaisten ihosairauksien parantamiseen.

MYROR

Myror lever i stora välorganiserade samhällen med ett myller av gångar och rum för ägg, larver och puppor. Samhället anläggs vanligtvis under marken och kan, som för stackmyran, ha en stack av jord eller växtdelar ovan jord. Själva stacken fungerar som en solfångare och genom öppningar kan klimatet i stacken och de underjordiska delarna regleras.

I Finland förekommer det ca femtio myrarter, av vilka fem bygger stackar. Om myrstackarna får vara i fred för skogsavverkningar och vandalism kan stora stackar innehålla mellan 100 000 och 1 miljon myror. I extrema fall kan det finnas flera miljoner myror i ett stort samhälle, som då omfattar hundratals stackar som leds av en eller flera drottningar. Resten är arbetsmyror, som sköter om stacken, försvarar den och skaffa näring. Hanar och fortplantningsdugliga honor föds en gång om året. Sedan hanarna svärmat och befruktat honorna dör de.

Förr i tiden ansåg man att man kunde sänka feber genom att svälja levande myror och myrsyra användes för att bota olika typer av hudsjukdomar.

3

SAMMALTEN VALTAKUNTA

Sammalet ovat rakenteeltaan yksinkertaisia ja pienikokoisia itiökasveja, joilla on hyvin pienet lehdet tai eivärsinäisiä lehtiä lainkaan. Sammalilla ei ole juuria eikä johtojänteitä, vaan ne ottavat tarvitsemansa veden ja ravinteet suoraan ulkopintansa läpi.

Suomesta tunnetaan lähemmäs 900 sammallajia. Sammalet jaetaan kolmeen eri kaareen, eli sarvi-, maksa- ja lehtisammaleisiin. Esim. lehtisammaleisiin kuuluvat kynsi- ja kerrossammalet sekä karhunsammalet kasvavat yleensä tiheinä yhdyskuntina, pehmeinä sammalmattoina maassa, puunrungolla, kivellä tai kannolla. Erääät sammalet kasvavat paikoilla, joissa muut kasvit eivät menesty, kuten synkän metsän pohjalla, jossa ei ole riittävästi valoa muille kasveille.

Ennen vanhaan sammalta käytettiin yleisesti hirsitaloissa eristemateriaalina ja sammalta pidetään vielä tänä päivänäkin yhtenä parhaimpina eristemateriaaleina sen erinomaisen kosteuden sitomisen sekä luovutuskyvyn takia. Sammalia kuten jääkäriäkin käytetään myös tekstilivärjäyksessä.

rahkasammal
vítmossa
(*Sphagnum*)

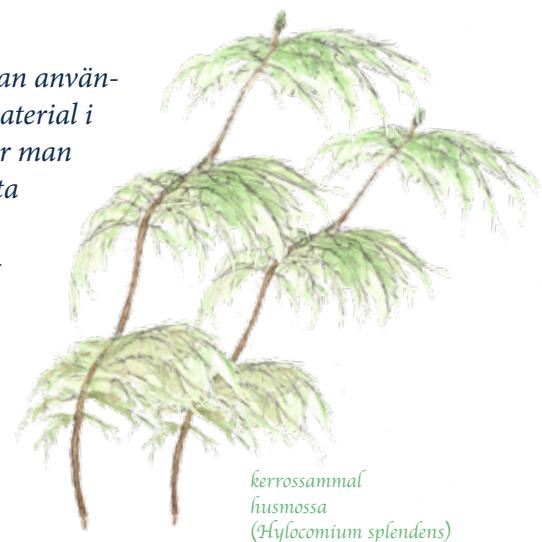
kivikynsisammal
kastmossa
(*Dicranum scoparium*)

MOSSORNAS RIKE

Mossorna är enkla små sporväxter som har små eller inga blad. Mossor saknar rötter och upptar det vatten och de näringssämnen de behöver direkt genom porer på växtens yta.

I Finland känner man till närmare 900 olika mossarter. Mossorna indelas i tre skilda divisioner: nälfruktmossor, levermossor och bladmossor. Kvast- och husmossorna samt björnmossa, som hör till divisionen bladmossor, växer ofta tillsammans och bildar täta samhällen av mjuka mossmattor på marken, trädstammar, stenar eller stubbar. En del mossor växer på sådana platser där andra växter inte överlever, såsom i djupa, dystra skogar där ljuset inte räcker till för andra växter.

Förr var det vanligt att man använde mossa som isoleringsmaterial i stockhus och än idag anser man att mossor är ett av de bästa isoleringsmaterialen tack vare dess förmåga att binda och avge fukt på ett effektivt sätt. Mossor används precis som lavar även i textilfärgning.

kerrossammal
husmossa
(*Hylocomium splendens*)

MÄNTY

Mänty (*Pinus sylvestris*) on kuusen ohella tärkein metsäpuulajimme. Se on karujen olosuhteiden puu, joka kestää kylmää, kuivutta ja ravinteiden niukkuutta, mutta valokasvina edellyttää paljon valoa. Mänty kehittyy parhaiten savisilla moreenimailla, mutta kasvaa myös kivikkoisilla ja karuilla mailla sekä turvemalla. Jos maaperä kasvupai-kalla on ohut, kuten kivikoissa ja soilla, männystä tulee usein matala ja käppyräinen.

Pisimmät mänyt ovat Suomessa saavuttaneet lähes 40 metrin pituuden ja Suomen tiettävästi vanhin mänty on iältään noin 780 vuotta. Vanhoissa, vähintään 200 vuoden ikäisissä mänyissä on kilpikkänankuvioinen paksu kaarna eli niin sanottu kilpikaarna, joka suojaa puuta mm. metsäpaloilta sekä sienisairauksilta. Tavallista sahatavaraa käytetään rakennusaineena ja huonekaluissa, korkealaatuisin puutavara hyödynnetään mm. viiluki ja veistotöissä.

Männyn puuaines on liian kovaa kaikille muille tikoille, paitsi palokärjelle. Palokärki pystyy takomaan itselleen pesäkolon turvalliseen paikkaan korkealle männyn yläosiin. Palokärjen kolot ovat tärkeitä isokokoisille kolontarvitsijoille, paitsi pöllöille ja näädälle myös liito-oraville ja lepakoille.

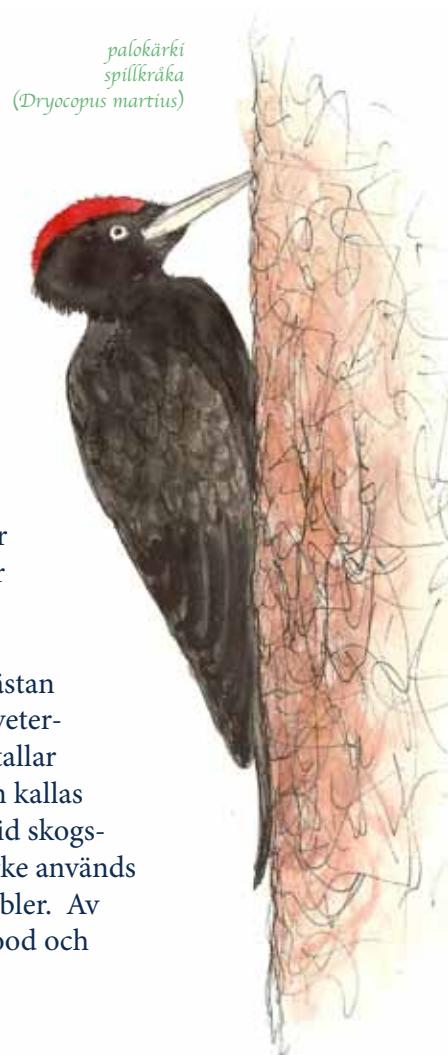
TALL

Vid sidan om granen är tallen (*Pinus sylvestris*) en av våra viktigaste skogsträdarter. Tallen trivs på karga marker och tål köld, torka och nättingsfattigdom, men kräver mycket ljus. Den trivs i lerig moränjord, men växer även på stenig mark samt på torvmarker. Om jordmånen på växtplatsen är tunn, såsom på stenmarker och myrar, är tallarna ofta småväxta och knotiga.

De längsta tallarna i Finland har blivit nästan 40 meter höga och den äldsta tallen har veterligen blivit ca 780 år. Över 200 år gamla tallar har ofta en tjock, sköldpaddslik bark som kallas sköldbark. Sköldbarken skyddar trädet vid skogsbränder samt mot svampangrepp. Tallvirke används vanligtvis som byggmaterial samt till möbler. Av mer högklassigt material tillverkas plywood och skulpturer.

Tallens ved är för hård för andra hackspettsarter än spillkråkan. Spillkråkan klarar av att hacka bohål på en säker höjd i tallens övre delar. Spillkråkans bohålor är viktiga boplatser även för andra arter, såsom ugglor, mårdar, flygekorrar och fladdermöss.

palokärki
spillkråka
(*Dryocopus martius*)

5

KUUSI

Kuusi (*Picea abies*) on metsäpuista viimeisin tulokas jääkauden jälkeen ja levinneisyys Suomessa kattaa koko maan pohjoisimpia tunturiseutuja lukuun ottamatta.

Juuristo on hyvin pinnanmyötäinen ja juuriston mataluuden takia kuusi kestää huonosti kuivutta ja myrskyjä. Terve kuusi saattaa kasvaa jopa 40 metriä pitkäksi ja jopa metrin paksuiseksi.

Kuusi on monen muun eliön turvapaikka ja ravinnonlähde. Taisiparvissa liukuskelevat linnut ruokailevat kukin omassa osassaan kuusta: hömötiaiset kuusien oksien tyvipuolella, erityisesti alaosistossa, kuusitaiset ja hippiäiset oksien kärjissä ja kuusen latvuksessa, ja puukiipijä puolestaan naputtelee hyönteisiä rungosta.

Kuusi tarjoaa suojaa myös muun muassa liito-oravalle. Kuusikossa kulkijan kannattaa syksyisin katsella myös jalkoihinsa. Moni ruokasieni nimitää elää kuusen kanssa molempia hyödyttävässä suhteessa, symbioosissa, ja auttavat puuta saamaan riittävästi ravinnoaineita maaperästä.

herkkutatti
stensopp
(*Boletus edulis*)

GRAN

puukiipijä
trädkrypare
(*Certhia familiaris*)

Granen (*Picea abies*) är den sista nykomlingen bland de skogsträd som anlände hit efter istiden och förekommer idag i hela Finland förutom i de nordligaste fjällregionerna.

Rotsystemet breder ut sig strax under markytan vilket gör att granen dåligt tål torka och stormar. En frisk gran kan bli upp till 40 meter hög och dess stam kan bli t.o.m. 1 meter tjock.

Granen fungerar som näringsskälla samt skyddsplats för många organismer. Mesarter som rör sig i flock äter alla inom egna områden i en gran: talltiten äter gärna på granens nedre kvistar nära stammen. Svartmesen och kungsfågeln trivs bäst i kvistens ytter delar medan trädkryparen äter insekter som finns i stammens bark.

hömötiainen
talltitann
(*Parus montanus*)

Granen erbjuder även skydd åt flygkorren. På hösten lönar det sig för skogsvandraren att sänka blicken ner mot sina fötter. Många matsvampar lever nämligen i ett ömsesidigt nyttoförhållande med granen, i symbios, och hjälper arten att ta upp tillräckligt med näringämnen ur marken.

LEHDOT

Lehdot ovat ravinteikkaalla ja multavalla maaperällä esiintyviä runsaslajisia metsiä, joissa usein kasvaa runsaasti lehtipuustoa. Lehdot ovat Suomen uhanalaisimpia kasvillisuusmuotoja ja lehtojen osuus koko Suomen metsälälasta on vain noin yksi prosentti. Kasavuoren kaunis lehtoalue onkin rauhoitettu ja se luokitellaan luonnonsuojelualueeksi.

Kasavuoren lehdon tunnusomaisin laji on pähkinäpensas. Toinen lehdoille luonteenomainen pensas on lehtokuusama. Valoisilla paikoilla lehtokuusama voi tuottaa runsaasti punaisia marjoja jotka ovat myrkkyisiä.

Muita Kasavuoren lehdossa tavattavissa lajeja ovat mm. tesma, kevätlinnunherne, korpinurmikka ja sinivuokko.

Kevätlinnunherne kuten monet muutkin lehdon kukkakasvit lakastuvat viimeistään maljakkoon päästyään. Lehdon kukkakasvit ovat kauneimillaan kasvavina.

leh tokkuusama
skogstry
(*Lonicera xylosteum*)

LUNDAR

En lund är en skogstyp med stor artrikedom, vanligen lövträd i rikliga mängder, som växer på näring- och humusrik mark. Lundarna hör till de mest hotade vegetationstyperna i Finland och av landets hela skogsareal består endast en procent av lundar. Kasabergets vackra landområde är fredat och klassas som naturskyddsområde.

Den mest karakteristiska växten för lunden på Kasaberget är hassel. En annan typisk växt är skogstry. På soliga växtplatser kan tryn producera rikligt med röda bär. Trynbären är giftiga. Andra lundväxter på Kasaberget är hässlebrodd, våràrt, storgröe och blåsippa.

Vårårten, liksom så många andra lundblomster, vissnar så snart den kommit i vas. Den är vackrast i naturen.

sinivuokko
blåsippa
(*Hepatica nobilis*)

KALLIOKASVILLISUUS

Kalliomännyt kasvavat hitaasti, juroen. Jos männyt saavat kasvaa rauhassa niistä tulee vankkaoksaisia, muhkararunkoisia ja sitkeitä petäjiä.

Tässä ympäristössä viihtyvät myös juolukka ja suopursu. Kalliopainanteeseen kerääntyy helposti vettä ja maa pysyy kosteana kuivinakin kausina, kosteutta sietävät rahkasammaleet valtaavat painanteen, suo on syntynyt. Suopainanteet ovat reheviä keitaita karussa kalliomäestossä.

rahkasammal
vitmossa
(*Sphagnum*)

BERGSVEGETATION

Bergstallar växer långsamt. Ifall de får växa ifred, får de grova grenar och knotiga stammar och blir seglivade martallar.

Även odon och skvatram trivs i denna miljö. I bergssvackorna samlas det lätt vatten och marken hålls fuktig under långa tider. Fukttålig vitmossa erövrar fördjupningarna och ett kärr har uppstått! En frodig oas i en karg bergsmiljö har kommit till.

suopursu
skvatram
(*Rhododendron tomentosum*)

KASAVUORI

Kasavuori oli jäätikön jälkeen veden peitossa. Vesi huuhteli irtonaisen maa-aineksen kallion lakkiosista pois. Kasavuoren vapauduttua vedestä pääsi kasvillisuus juurtumaan kallioalueamiin ja -painanteisiin.

Paljaiden kallionpintojen valloittaminen oli jo paljon hankalampaa. Pioneerityön teki-vät jäkälät ja sammaleet. Niissä on lajeja, jotka pystyvät elämään sadeveden varassa ja kestävään ajoitaista kuivuutta. Jäkälä - ja sammalkasvustoihin pystyvät sittemmin myös putkilokasvit juurtumaan.

Kasavuoren alueen katsotaan olevan maisemallisesti, geologisesti ja biologisesti merkittävä Uudellamaalla, ja varsinaisen Kasavuori luokitellaan nykyisin arvokkaaksi kallioalueeksi.

torvijäkälä
bägarlav
(*Cladonia*)

Kalliosammalikot ja -jäkälät eivät kestä kulutusta. Liikkuessasi poluilla säätäät arkaa kalliokasvillisuutta.

mäksasammal
levermossa
(*Marchantia*)

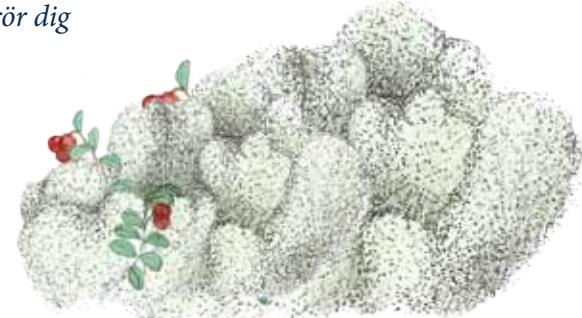
KASABERGET

Efter istiden låg Kasaberget under vatten. Vatnet sköljde bort lösa jordmassor från bergets topp. När vattnet sedan sjönk undan, kunde växtligheten slå rot i bergsprickor och fördjupningar, där det fanns jord.

Det var svårare att erövra kalberg. Mossor och larver kom först. Bland dem finner man arter som kan leva på regnvatten och klarar tillfällig torka. Sedan kunde kärväxterna slå rot i moss- och lavvegetationen.

Kasabergsområdet är ett landskapsmässigt, geologiskt och biologiskt viktigt område i Nyland och själva Kasaberget klassas nuförtiden som ett värdefullt bergsområde.

Bergsmossor och larver klarar inte slitage. Håll dig därför till stigarna när du rör dig i området.

palleroporonjäkälä
vitlav
(*Cladina stellaris*)

9

ELÄINTEN PUISTO

Puistoissa ja kotipiholla touhuavaa oravaa katsellessa ei ihan heti tule mieleen arka ja pilotteleva metsien asukas. Metsät ovat oravan koti, vaikka metsässä kulkissa niitä näkee harvoin. Useimmiten oravan näkee korkealla kuusen latvuksessa käpyjä syömässä tai hetken häivähdyksen oravan hypätessä puusta toiseen.

Hyppytaitoa tarvitaan, varsinkin silloin kun näätä tavoittelee oravapäävällistä. Huimat hypyt ovat useimmiten oravan ainosta pelastus. Puistoissa ja pihilla elävän oravan elämä ei ole sen turvallisempaa kuin metsissä. Jos kissat eivät ole riesana, niin matka voi helposti päättyä auton alle.

Liito-orava
flygekorre
(*Pteromys volans*)

Maassa lojuvat kuusenkävyn rangat kertovat oravien asustavan myös täällä. "Yön asukkaista" esim. myös liito-oravat sekä lepakot viihtyvät Kasavuoren alueella.

DJURENS SKOG

När man ser tama ekorrar hoppa omkring i parker och på gårdar, tänker man inte i första hand på att ekorren är ett skyggt skogsdjur. Ekorrarna hör hemma i skogen, men man ser dem sällan.

Oftast sitter de högt uppe i toppen av en gran och äter kottar. Ibland kan man se en skymt av dem när de hoppar från gren till gren.

Hoppförmåga behövs, särskilt när det gäller att komma undan en hungrig mård. Ett halsbrytande hopp kan vara den enda räddningen. I parker och på gårdar är tillvaron lika otrygg. Om det inte är katten som ligger på lur, kan ekorrens färd lika lätt sluta under en bil.

Avnagda kottar på marken skvallrar om att det bor ekorrar även här. Av "nattens invånare" trivs också flygekorrar och fladdermöss i Kasabergsområdet.

pohjanlepakko
nordisk fladdermus
(*Eptesicus nilssonii*)

10

PUISTOMETSÄ

peippo
bofink
(*Fringilla coelebs*)

Hoidettu puistometsä voi olla myös avara ja valoisa. Metsässä on helppo liikkua. Hoidetussa puistometsässä voi nähdä useita lintulajeja kuten peipon, pajulin-nun ja metsäkirvisen, jotka ovat Kasavuoren yleisimpiä lajeja. Puistometsään voi saada lisää eläimiä pönttöjä ripustamalla. Pöntöstä kiinnostuneita lintuja ovat mm. talitainen, kirjo- ja harmaasiepot sekä leppälintu.

Pönttöjä voi ripustaa mihin aikaan vuodesta tahansa, mutta paras aika seuraavaa pesimäkautta ajatellen on varhaiskevät, poikkeuksena pöllöt, jotka valitsevat pesimäreivirinsä jo syksyllä.

Pöntöjen ilmansuunnalla ei ole väliä, mutta koko päivän auringossa olevaan paikkaan niitä ei pitäisi ripustaa. Sijoituspaikkaa harkittaessa on hyvä ajatella poikasten turvallisuutta, ettei poikue pesästä lähiessään joudu suoraan kävely- tai ajotielle tai muuhun vaaralliseen paikkaan.

Myös lepakot viihtyvät niille tarkoitetuissa pöntöissä. Pöntöt korvaavat yhä enemmän perinteisiä vintti- ja ulkovarastoja talvehtimispaiikkoina. Kauniaisten alueelle lepakkopönttöjä on jo ripustettu lähemmäs sata kappaletta.

leppälintu
rödstjärt
(*Phoenicurus phoenicurus*)

PARKSKOG

metsäkirvinen
trädpiplärka
(*Anthus trivialis*)

En välskött parkskog kan också vara öppen och ljus. Det är lätt att röra sig i skogen. I parkskogen kan man träffa på många fågelarter t.ex. bofink, lövsångare och trädpiplärka. De är också de vanligaste fågelarterna i Kasabergsskogen. Människan kan locka ännu fler fåglar till parkskogen genom att hänga upp fågelholkar. Typiska holkbyggare är talgoxen, svartvita flugsnapparen och grå flugsnapparen samt rödstjärten.

Man kan hänga upp holkar vilken årstid som helst, men med tanke på den kommande häckningsperioden är den bästa tiden ändå tidigt på våren. Detta gäller dock inte ugglor som väljer sitt häckningsrevir redan på hösten.

Det spelar ingen roll åt vilket vädersträck fågelholkarna hänger, men de ska helst inte hängas på platser som hela dagen är utsatta för direkt solsken. Det är också bra att tänka på fågelungarnas säkerhet så att kullen, då den lämnar boet, inte hamnar direkt på en gång- eller körväg eller på något annat farligt ställe.

Även fladdermössen trivs i för dem avsedda holkar. Nuförtiden ersätter holkarna allt mer de traditionella övervintringsplatserna, så som vindar och uthus, och i Grankulla finns det redan närmare ett hundratal fladdermusholkar.

11

SUURSUO

Suursuo on noin 8 hehtaarin keidassuo. Suon ojitus ja siitä johtunut kuivuminen on hävittänyt alkuperäistä suoluontoa. Suo on nykyisin pääosin rämemuuttumaa ja turvekangasta, eräänlaista suon ja kangasmetsän välimuotaa. Suolta on aiemmin otettu turvetta. Kaupungin toinen suoalue Träskmossen, luokitellaan nykyisin luonnonsuojelualueeksi.

Pikkukihokki on melko harvinainen eteläinen suolaji, jonka serkut, pyöreä- ja pitkälehtikihokki, ovat paljon yleisempää suokasveja. Kihokkien lehdistä kihoa eritepisaroita, joihin pienet hyönteiset tarttuvat kiinni. Lima sisältää entsyymejä, jotka sulattavat saaliin pehmeät osat kihokin ravinnoksi.

Valkopiirtoheinä on vielä melko yleinen nevojen, suolalampareiden ja mutahautojen kasvi. Laji on kuitenkin harvinastunut, kuten monet muutkin suokasvit soiden ojittamisen seurauksena.

karpalo
tranbär
(*Vaccinium oxycoccus*)

STORMOSSEN

pikkukihokki
lilla daggörten
(*Drosera intermedia*)

valkopiirtoheinä
vitag
(*Rhyncospora alba*)

Stormossen är en högmosse på ca 8 ha. Dikning av mossen med uttorkning som följd har lett till att mycket av den ursprungliga naturen förstörts. Den består idag närmast av en risig myr och torvmo, ett slags mellanting mellan kärr och mo. Tidigare har det brutits torv från mossen.

Den lilla daggörten är en relativt sällsynt sydlig art, men dess släktingar, daggörten och den långbladiga daggörten är mera allmänna kärrväxter. Daggörternas blad avsöndrar klibbiga droppar som små insekter fastnar i. Sekretet innehåller enzymer som löser upp bytets mjuka delar till näring för daggörten.

Vitagen är dock ännu en tämligen allmän växt på mossar, vid gölar och dyiga diken. Som ett resultat av dikningen har vitagen, i likhet med många andra kärrväxter, blivit allt mer sällsynt.

*Kasavuori on kaunis!
Kasaberget är vackert!*

Kauniaisten kaupunki
Grankulla stad

Kuvitus ja graafinen suunnittelu Sanna Pelliccioni